

96

REPUBLIKA HRVATSKA

ŽUPANIJSKI SUD U OSIJEKU

K-6/96-49.

P R E S U D A

U IME REPUBLIKE HRVATSKE !

Županijski sud u Osijeku, u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda i to Dragana Poljaka, kao predsjednika vijeća i Mire Čavajde kao člana vijeća, te sudaca porotnika Slavka Sitara, Gerde Srb i Mije Šepovića, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Radmile Katanić, kao zapisničara, u kaznenom predmetu protiv optuženika Milana Gojkovića i dr, zbog kaznenog djela iz čl. 120. st. 1. OKZ RH i dr, po optužnici Županijskog državnog odvjetništva u Osijeku od 28. prosinca 1995. broj KT-298/92, nakon održane glavne i javne rasprave dana 4. prosinca 1996. g. u nazočnosti zamjenika županijskog državnog odvjetnika u Osijeku Davora Petričevića i branitelja optuženika Dubravke Pešo, odv. u Osijeku, a u odsutnosti optuženika,

p r e s u d i o j e

Opt. MILAN GOJKOVIĆ, zv. "Dojč",

nedostupan sudu,

Opt. DRAGAN LAPČEVIĆ, zv. "Lapac",

nedo-
stupan sudu,

- 2 -

Opt. VLADO TEPAVAC, sin Djure, rođen 28. rujna 1962. g. u Čakovcima, općina Vukovar, sa zadnjim poznatim prebivalištem u Borovu naselju, Ul. 12. slavonske brigade br. 14, Srbin, ostali podaci nepoznati, nedostupan sudu, i

Opt. VESO PRAĆA, sin Milenka, rođen 29. kolovoza 1955. g. u Kijevu, općina Sanski Most, R BiH, sa zadnjim poznatim prebivalištem u Borovu naselje, Ul. N. Tesle br. 9, Srbin, ostali podaci nepoznati, nedostupan sudu,

k r i v i s u

što su:

dana 19. studenoga 1991. g. u Borovu naselju, Bogojevu i Dalju, nakon što su tzv. JNA i četničke paravojne postrojbe, slomivši otpor branitelja ušli u Borovo Naselje, kao pripadnici četničkih paravojskih postrojbi, prilikom odvođenja skupine zarobljenih pripadnika Hrvatske vojske (ZNG), policije Republika Hrvatske i civila u logore i zatvore u tzv. SRJ, postupali tako da su,

opt. Milan Gojković

1. u ~~Borovu Naselju kod zgrade pogona "Borovo-Commerce"~~, suprotno odredbi čl. 3. st. 1. toč. 1-a Ženevske Konvencije za poboljšanje položaja ranjenika i bolesnika u oružanim snagama u ratu od 12. kolovoza 1949. g. nakon što je u koloni prepoznao Matu Alagića, pripadnika ZNG, iako je vidio da je istom uslijed ranjavanja imobilizirana i previjena desna ruka, drvenim okvirom (tzv. kundakom) automatske puške zv. "Rumunjka", te s posebno pripremljenim užetom s čvorovima u više navrata ga udario u predjelu glave, tijela i po ranjenoj ruci, a zatim ga uhvatio za kosu i uz riječi "sada ću te ja uspraviti, usta šo", stavio mu nož ispod vrata, ali je u daljnjem djelovanju spriječen od strane neidentificiranog časnika tzv. JNA, nakon čega se udaljio,

- 3 -

2. na istom mjestu i odmah nakon zgrade pod 1, suprotno odredbama čl. 3. st. 1. toč. 1-a, 4. i 5. st. 1. Ženevske konvencije o postupanju s ratnim zarobljenicima od 12. kolovoza 1949. g. prišao točno neutvrđenom pripadniku policije Republike Hrvatske (Policijske uprave Varaždinske), te mu nožem prerezao vrat i tako ga usmrtio,

3. na istom mjestu kao pod 1. i odmah nakon zgrade pod 2, suprotno odredbi čl. 3. st. 1. toč. 1-a Ženevske konvencije o zaštiti građanskih osoba u vrijeme rata od 12. kolovoza 1949. g., uočivši civila Josipa Gnezdu i još nekoliko točno neutvrđenih civilnih osoba, pokazao na iste, koji su zbog toga izdvojeni iz kolone i svrstani u grupu predviđenu za strijeljanje, a pri tome su od strane više neidentificiranih pripadnika četničkih paravojnih postrojbi pretučeni rukama i nogama,

Opt. Dragan Lapčević

4. na istom mjestu kao pod 1, suprotno odredbi čl. 3. st. 1. toč. 1-a Ženevske konvencije o zaštiti građanskih osoba u vrijeme rata od 12. kolovoza 1949. g. za vrijeme dok je Mladen Roguljić iz zgrade pogona "Borovo-Commerce" iznosio ranjenike, prišao mu te ga nogama i rukama pretukao,

Opt. Vlado Tepavac

5. na istom mjestu kao pod 1, suprotno odredbi čl. 3. st. 1. toč. 1-a Ženevske konvencije o zaštiti građanskih osoba u vrijeme rata od 12. kolovoza 1949. g. prišao grupi već izdvojenih civila, te uhvativši rukama za prsa Petra Drejića, izvukao ga iz grupe i šakama ga pretukao,

Opt. Veso Prača

6. iz grupe zarobljenih civila doveženih u Bogojevu, suprotno odredbama čl. 3. st. 1. toč. 1-a i 33. st. 2. i 3. Ženevske konvencije o zaštiti građanskih osoba u vrijeme rata od 12. kolovoza 1949. g. izdvojio Josipa Gnezdu i

- 4 -

odveo u Policijsku postaju gdje ga je s više neidentificiranih pripadnika policije pretukao, a zatim mu uzeo ključeve osobnog automobila "Golf" i prometnu dozvolu za navedeno vozilo, rekavši mu "to meni treba", nakon čega ga je odveo do obližnjeg jezera gdje ga je po izrazito studenom vremenu natjerao da obučen udje do vrata u vodu, a zatim nakon što je ovaj ubačen u kamion i radi likvidacije odvežen do ulaza u mjesto Dalj, izvukao ga iz kamiona, te repetirajući pištolj naredio mu da siđe u obližnji kanal, te iz istog ispalio jedan hitac u njegovu glavu, nanijevši mu tom prilikom prostrijelnu ozljedu desnog uha i vrata, pa kada se ovaj srušio i nepomično ostao ležati na tlu obliiven krvlju, u uvjerenju da je Josip Gnezda mrtav, napustio je lice mjesta,

čime su počinili kaznena djela protiv čovječnosti i međjunerodnog prava i to opt. Milan Gojković, djelom iz toč. 1, ratni zločin protiv ranjenika i bolesnika iz čl. 121. OKZ RH, djelom iz toč. 2, ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz čl. 122. OKZ RH i djelom iz toč. 3, pomaganjem u ratnom zločinu protiv civilnog stanovništva iz čl. 120. st. 1, u svezi s čl. 22. OKZ RH, opt. Dragan Lapčević (djelom iz toč. 4), ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz čl. 120. st. 1. OKZ RH, opt. Vlado Tepavac (djelom iz toč. 5), ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz čl. 120. st. 1. OKZ RH i opt. Veso Prača (djelom iz toč. 6), ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz čl. 120. st. 1. OKZ RH,

pa se opt. Milanu Gojkoviću za kazneno djelo iz toč. 1, na temelju čl. 121. OKZ RH utvrđuje KAZNA ZATVORA u trajanju od 3 (osam) godina, za kazneno djelo iz toč. 2, na temelju čl. 122. OKZ RH utvrđuje KAZNA ZATVORA u trajanju od 20 (dvadeset) godina i za kazneno djelo iz toč. 3, na temelju čl. 120. st. 1. OKZ RH, utvrđuje KAZNA ZATVORA u trajanju od 5 (pet) godina, a uz primjenu čl. 43. st. 1. i 2. toč. 1. OKZ RH

opt. MILAN GOJKOVIĆ se

o s u d j u j e

na JEDINSTVENU KAZNU ZATVORA u trajanju od

20 (dvadeset) godina,

- 5 -

a na temelju čl. 120. st. 1. OKZ RH

Opt. DRAGAN LAPČEVIĆ (kazneno djelo iz toč. 4) se

o s u d j u j e

na KAZNU ZATVORA u trajanju od 5 (pet) godina.

Opt. VLADO TEPAVAC (kazneno djelo iz toč. 5) se

o s u d j u j e

na KAZNU ZATVORA u trajanju od 5 (pet) godina i

Opt. VESO PRAĆA (kazneno djelo iz toč. 6) se

o s u d j u j e

na KAZNU ZATVORA u trajanju od 15 (petnaest) godina.

Na temelju čl. 90. st. 1, u svezi s čl. 87. st. 2. toč. 1, 6. i 7. Zakona o kaznenom postupku opt. Milan Gojković, opt. Dragan Lapčević, opt. Vlado Tepavac i opt. Veso Praća dužni su na ime naknade troškova kaznenog postupka platiti solidarno za svjedoke 262,00 Kn, paušal svaki u iznosu od po 800,00 Kn i na ime nagrade za branitelja po službenoj dužnosti solidarno platiti sudu iznos od 825,00 Kn.

Obrazloženje

Županijsko državno odvjetništvo u Osijeku optužnicom od 28. prosinca 1995. g. broj KT-298/92. (koja je djelomično izmijenjena u pogledu činjeničnog opisa djela na glavnoj raspravi od 4. prosinca 1996. g.) optužilo je Milana Gojkovića, Dragana Lapčevića, Vladu Tepavca i Vesu Praću i to Milana Gojkovića zbog kaznenih djela ratnog zločina protiv

ranjenika i bolesnika iz čl. 121. OKZ RH, ratnog zločina protiv ratnih zarobljenika iz čl. 122. OKZ RH i ratnog zločina protiv civilnog stanovništva iz čl. 120. st. 1. OKZ RH, a optuženike Dragana Lapčevića, Vladu Tepavca i Vesu Praču, zbog kaznenog djela ratnog zločina protiv civilnog stanovništva iz čl. 120. st. 1. OKZ RH.

Optuženicima Milanu Gojkoviću, Draganu Lapčeviću, Vladi Tepavcu i Vesi Prači sudjeno je u odsutnosti na temelju čl. 290. st. 3. Zakona o kaznenom postupku i nisu ispitani tijekom postupka. Optuženici su nedostupni sudu, a težina počinjenih kaznenih djela, kao i njihovih posljedica, te interes javnosti Republike Hrvatske da se počinitelje ovakvih najtežih kaznenih djela efikasno goni, predstavljaju osobito važne razloge da im se sudi, iako su odsutni.

U dokaznom postupku provedeni su dokazi saslušanjem svjedoka Drage Kneževića i Josipa Gnezde, te čitanjem, uz suglasnost stranaka, iskaza svjedoka Mate Alagića i Mate Lovrića, iz istrage.

U odnosu na opt. Milana Gojkovića

D j e l o i z t o č k e 1 . i z r e k e

Iz iskaza svjedoka (ošt.) Mate Alagića proizlazi da je kao pripadnik pričuvnog sastava ZNG bio ranjen u desnu ruku dana 2. studenoga 1991. g. i kao ranjenik je bio smješten u podrum zgrade "Borovo-Commerca" u Borovu naselju. Dana 19. studenog 1991. g. slomivši otpor branitelja u Borovo Naselje su ušle postrojbe tzv. JNA i pridružene joj četničke paravojne postrojbe, pa su svi oni koji su se nalazili u podrumu navedene zgrade bili prinudjeni odavde izaći i predati se. Izlazili su po dvoje do troje u grupi. U tom trenutku na sebi je imao civilno odijelo, iz razloga što su zatečene u odori ZNG klali na licu mjesta. U jednom trenutku uočio je opt. Milana Gojkovića, kojeg je od ranije poznao, jer su zajedno radili u poduzeću "Borovo"Commerce". Opt. Milan Gojković je imao dugu bradu, na glavi kokardu, a u ruci "Rumunju" (vrsta automatske puške). Opt. Milan Gojković je stao pored njega, gledao ga ispod oko i s prezirom mu rekao "žali Bože što se poznajemo" i da je on tj. Mato Alagić ustaša. Kada mu je odgovorio da on to nije, opt. Gojković ga je kundakom automatske puške, te posebno pripremljenim užetom s čvorovima, više puta udario u glavu, tijelo i po desnoj ruci, iako je vidio da mu je ova uslijed ranjavanja imobilizirana i previjena. Nakon toga ga je uhvatio za kosu i uz riječi "sada ću te ja uspraviti ustašo", stavio mu nož ispod vrata. On se tada jako uplašio, pomislio je da je s njim sada gotovo, ali se tada umiješao jedan časnik tzv. JNA, koji je Gojkoviću rekao "što radiš sa čovjekom, vidiš da je ranjen". Opt. Gojković ga je

- 7 -

tada pustio i prije nego što se udaljio rekao mu "svi ćete vi doći na isto mjesto".

Iskazu svjedoka Mate Alagića sud je u cjelosti povjerovao, jer je ovaj svjedočio o činjenicama koje je neposredno opazao, jer je njegov iskaz okolnosan, vrlo detaljno je opisao događaj, pa baš ova njegova preciznost i detaljnost u opisu događaja upućuje na zaključak na vjerodostojnost iskaza ovog svjedoka. Pri tome treba istaći da nije bilo nikakvih posebnih razloga koji bi doveli u sumnju vjerodostojnost iskaza navedenog svjedoka, tim više što je svjedok iskazao da je s opt. Milanom Gojkovićem prije rata bio u dobrim odnosima i njih dvojica su radili u istom poduzeću.

Time što je okrutno postupao (fizički maltretirajući ga i prijeteci mu smrću) prema Mati Alagiću, pripadniku Hrvatske vojske (ZNG) koji je položio oružje (ratnom zarobljeniku,) opt. Milan Gojković, pripadnik četničkih paravojnih postrojbi, postupio je protivno odredbi čl. 3. st. 1. toč. 1-a Ženevske konvencije za poboljšanje položaja ranjenika i bolesnika u oružanim snagama u ratu od 12. kolovoza 1949. g.

S obzirom da je utvrđeno da je opt. Milan Gojković kršeći pravila međunarodnog prava za vrijeme oružanog sukoba, nečovječno postupao s ranjenikom (ošt. Matom Alagićem), nanoseći mu velika patnje i ozljede tjelesnog integriteta, u njegovom ponašanju su ste stekla sva bitna obilježja kaznenog djela ratnog zločina protiv ranjenika i bolesnika iz čl. 121. OKZ RH.

U pogledu subjektivnog odnosa počinitelja prema počinjenom djelu, krivnje opt. Milana Gojkovića za počinjeno djelo, na osnovu objektivnih elemenata u njegovom ponašanju je utvrđeno da je ovaj postupao s umišljajem, što znači da je bio svjestan svojega djela i da je htio njegovo počinjenje.

D j e l o i z t o č k e 2. i z r e k e

Iz iskaza svjedoka Mate Alagića proizlazi da nakon što se opt. Milan Gojković od njega počeo udaljavati, da je opt. Milan Gojković krenuo prema kraju kolone zarobljenika, a to je bilo u pravcu zgrade skladišta. Pratio je

- 8 -

Gojkovićevo kretanje kako bi vidio da li će on ići dalje, da bi on tj. svj. Mato Alagić mogao nastaviti kretanje. Tada je vidio kako je opt. Milan Gojković jednom pripadniku policije Republike Hrvatske, akogi je bio iz Varaždina, stavio nož pod grlo i zaklao ga. Da se radilo o pripadniku policije zna po tome jer je ovaj imao sivu odoru kakovu je tada nosila policija.

Iskazu svjedoka Mate Alagića i u pogledu ovih okolnosti, sud je u cjelosti poklonio vjeru iz svih onih razloga koji su naprijed navedeni.

Time što je ubio ratnog zarobljenika, točno neutvrđenog pripadnika policije Republike Hrvatske (Policijske uprave Varaždinske), opt. Milan Gojković je postupio protivno odredbama čl. 3. st. 1. toč. 1-a, 4. i 5. st. 1. Ženevske konvencije o postupanju s ratnim zarobljenicima od 12. kolovoza 1949. g.

S obzirom da je utvrđeno da je opt. Milan Gojković kršeći pravila Međunarodnog prava za vrijeme oružanog sukoba ubio ratnog zarobljenika, u njegovom ponašanju inkriminirane zgrade stakla su se sva bitna obilježja kaznenog djela ratnog zločina protiv ratnih zarobljenika iz čl. 122. OKZ RH.

U pogledu subjektivnog odnosa počinitelja prema počinjenom djelu, na osnovu objektivnih elemenata u njegovom ponašanju, utvrđeno je da je ovaj postupao s umišljajem, da je bio svjestan svojega djela i da je htio njegovo počinjenje.

D j e l o i z t o č k e 3. i z r e k e

Iz iskaza svjedoka (ošt.) Josipa Gnezde proizlazi da je dana 19. studenoga 1991. g. kao civilna osoba, a s njim je bilo još civilnih osoba, sudjelovao u gašenju požara u zgradi "Borovo-Commerca" u Borovu Naselju. Dok su gasili navedeni požar zarobili su ih pripadnici četničkih paravojskih postrojbi. Postrojeni su u dvije kolone i krenuli su prema tzv. "remenari". Tada je njega tj. Josipa Gnezdu i još nekoliko civilnih osoba uočio opt. Milan Gojković i pokazao je na njih. Oni su zbog toga bili izdvojeni iz kolone i svrstani su u grupu predviđenu za strijeljanje, a pri tome su od strane više pripadnika četničkih paravojskih postrojbi svi oni pretučeni rukama i nogama.

- 8 -

Gojkovićevo kretanje kako bi vidio da li će on ići dalje, da bi on tj. svj. Mato Alagić mogao nastaviti kretanje. Tada je vidio kako je opt. Milan Gojković jednom pripadniku policije Republike Hrvatske, akogi je bio iz Varaždina, stavio nož pod grlo i zaklao ga. Da se radilo o pripadniku policije zna po tome jer je ovaj imao sivu odoru kakovu je tada nosila policija.

Iskazu svjedoka Mate Alagića i u pogledu ovih okolnosti, sud je u cjelosti poklonio vjeru iz svih onih razloga koji su naprijed navedeni.

Time što je ubio ratnog zarobljenika, točno neutvrđenog pripadnika policije Republike Hrvatske (Policijske uprave Varaždinske), opt. Milan Gojković je postupio protivno odredbama čl. 3. st. 1. toč. 1-a, 4. i 5. st. 1. Ženevske konvencije o postupanju s ratnim zarobljenicima od 12. kolovoza 1949. g.

S obzirom da je utvrđeno da je opt. Milan Gojković kršeći pravila Međunarodnog prava za vrijeme oružanog sukoba ubio ratnog zarobljenika, u njegovom ponašanju inkriminirane zgrade stakla su se sva bitna obilježja kaznenog djela ratnog zločina protiv ratnih zarobljenika iz čl. 122. OKZ RH.

U pogledu subjektivnog odnosa počinitelja prema počinjenom djelu, na osnovu objektivnih elemenata u njegovom ponašanju, utvrđeno je da je ovaj postupao s umišljajem, da je bio svjestan svojega djela i da je htio njegovo počinjenje.

D j e l o i z t o č k e 3. i z r e k e

Iz iskaza svjedoka (ošt.) Josipa Gnezde proizlazi da je dana 19. studenoga 1991. g. kao civilna osoba, a s njim je bilo još civilnih osoba, sudjelovao u gašenju požara u zgradi "Borovo-Commerca" u Borovu Naselju. Dok su gasili navedeni požar zarobili su ih pripadnici četničkih paravojskih postrojbi. Postrojeni su u dvije kolone i krenuli su prema tzv. "remenari". Tada je njega tj. Josipa Gnezdu i još nekoliko civilnih osoba uočio opt. Milan Gojković i pokazao je na njih. Oni su zbog toga bili izdvojeni iz kolone i svrstani su u grupu predviđenu za strijeljanje, a pri tome su od strane više pripadnika četničkih paravojskih postrojbi svi oni pretučeni rukama i nogama.

Iskazu svjedoka Josipa Gnezde sud je povjerovao, jer je svjedočio o činjenicama koje je neposredno opažao, jer je njegov iskaz okolnosan, vrlo detaljno je opisao događaj, pa baš ova njegova preciznost i detaljnost u opisu događaja upućuje na zaključak o vjerodostojnosti njegovog iskaza.

Time što je pokazao na Josipa Gnezdu, civila i još nekoliko civilnih osoba, zbog čega su civil Josip Gnezda i još nekoliko civilnih osoba bili izdvojeni iz kolone i svrstani u grupu predviđenu za strijeljanje, a pri tome su svi oni od strane više neidentificiranih pripadnika četničkih para vojnih postrojbi bili pretučeni rukama i nogama, opt. Milan Gojković (pripadnik četničkih paravojnih postrojbi), postupio je protivno odredbi čl. 3. st. 1. toč. 1-a Zenevske konvencije o zaštiti građanskih osoba u vrijeme rata od 12. kolovoza 1949. g.

S obzirom da je utvrđeno da je opt. Milan Gojković, kršeći pravila međunarodnog prava za vrijeme oružanog sukoba pomogao, prokazujući civila Josipa Gnezdu i još nekoliko točno neutvrđenih civilnih osoba, neidentificiranim pripadnicima četničkih paravojnih postrojbi, u nečovječnom postupanju prema civilu Josipu Gnezdi i još nekoliko točno neutvrđje civilnih osoba (nakon što ih je opt. Milan Gojković prokazao oni su izdvojeni iz kolone i svrstani u grupu predviđenu za strijeljanje, pri čemu su ih neidentificirani pripadnici četničkih paravojnih postrojbi fizički maltretirali, pretukli ih rukama i nogama), u ponašanju opt. Milana Gojkovića su se stekla sva bitna obilježja (objektivne i subjektivne naravi) kaznenog djela pomaganja u ratnom zločinu protiv civilnog stanovništva iz čl. 120. st. 1, u svezi s čl. 22. OKZ RH.

U odnosu na opt. Dragana Lapčevića (djelo iz točke 4. izreke).

Iz iskaza svjedoka Drage Kneževića proizlazi da je bio pripadnik pričuvnog sastava ZNG do pada Vukovara, a onda je zarobljen. Opt. Dragan Lapčević, kojeg je od ranije poznavao, jer su radili u istom poduzeću, u odori s nekom crvenom trakom na ruci, stajao je na čelu kolone zarobljenih pripadnika ZNG i sve ih je pregledao. Nakon što je zarobljen odveden je u zatvor u Mitrovicu, gdje je bio šest mjeseci.

- 10 -

Ovdje u Mitrovici je bio i Mladen Roguljić, pa mu je ovaj rekao da je on, tj. Mladen Roguljić s još nekima, iznosio ranjenike iz skladišta "Borovo-Com merca" i nakon što su iznijeli ranjenike i još se nalazili u blizini navedenog skladišta, vidio ga je i prepoznao opt. Dragan Lapčević, prišao mu, te ga nogama i rukama izudarao.

Iskazu svjedoka Drage Kneževića sud je povjerovao, jer nije bilo posebnih razloga koji bi doveli u sumnju vjerodostojnost njegovog iskaza.

Time što je okrutno postupao (fizički ga maltretirao) prema Mladenu Roguljiću, opt. Dragan Lapčević, pripadnik četničkih paravojnih postrojbi, postupio je protivno odredbi čl. 3. st. 1. toč. 1-a Ženevske konvencije o zaštiti građanskih osoba u vrijeme rata od 12. kolovoza 1949. g.

S obzirom da je utvrđeno da je opt. Dragan Lapčević kršeći pravila Međunarodnog prava za vrijeme oružanog sukoba, nečovječno postupao prema Mladenu Roguljiću, u njegovom ponašanju su se stekli svi bitni elementi kaznenog djela ratnog zločina protiv civilnog stanovništva iz čl. 120. st. 1. OKZ RH.

Na osnovu objektivnih elemenata u ponašanju opt. Dragana Lapčevića inkriminirane zgrade, u pogledu njegovog subjektivnog odnosa prema počinjenom djelu, utvrđeno je da je ovaj postupao s tzv. direktnim umišljajem, da je bio svjestan svojega djela i da je htio njegovo izvršenje.

U odnosu na opt. Vladu Tepavca (djelo iz točke 5. izreke).

Iz iskaza svjedoka Mate Lovrića proizlazi da je zapovjednik obrane Borova Naselja dana 19. studenog 1991. g. pregovarao sa suprotnom stranom da se dozvoli gašenje požara koji je zahvatio zgradu "Borovo-Commerca", s obzirom da su se u ovoj nalazili ranjenici, civili, žene i djeca. On se nalazio među 120 osoba koje su bili upućene na gašenje požara i kada su oni krenuli prema zgradi "Borovo-Commerca", čim su prešli prugu zapovjednik tzv. JNA im je naredio da podignu ruke i da se svi postroje u kolonu. Došli su do benzinske

- 11 -

pumpe u ulici Karla Marxa i tu su čekali autobuse koji su trebali izvršiti prijevoz civilnog stanovništva i ranjenika. Tada je ovoj grupi, u kojoj se nalazio i Petar Drejić, prišao opt. Vlado Tepavac, pripadnik paravojnih četničkih postrojbi i šakom je udario Petra Drejića, te ga uhvatio rukama za prsa i izvukao ga iz grupe, izdvojivši ga na stranu.

Iskazu svjedoka Mate Lovrića sud je povjerovao, jer je njegov iskaz okolnosan, detaljno je opisao događaj, što upućuje na zaključak o vjerodostojnosti njegovog iskaza, a nije bilo ni posebnih razloga koji bi doveli u sumnju vjerodostojnost njegovog iskaza.

Time što je okrutno postupao (fizički ga maltretirao) prema civilu Petru Drejiću, opt. Vlado Tepavac, pripadnik četničkih paravojnih postrojbi, postupio je protivno odredbi čl. 3. st. 1. toč. 1-a Ženevske konvencije o zaštiti građanskih osoba u vrijeme rata od 12. kolovoza 1949. godine.

S obzirom da je utvrđeno da je opt. Vlado Tepavac, kršeći pravila Međunarodnog prava za vrijeme oružanog sukoba nečovječno postupao prema Petru Drejiću, u njegovom ponašanju su se stekli svi bitni elementi kaznenog djela ratnog zločina protiv civilnog stanovništva iz čl. 120. st. 1. OKZ RH.

Na osnovu objektivnih elemenata u ponašanju opt. Vlade Tepavca inkriminirane zgrade, u pogledu njegovog subjektivnog odnosa prema počinjenom djelu je utvrđeno da je ovaj postupao s tzv. direktnim uništavanjem, da je bio svjestan svojega djela i da je htio njegovo izvršenje.

U odnosu na opt. Vesu Praću (djelo iz točke 6. izreke).

Iz iskaza svjedoka Josipa Gnezde proizlazi da se nalazio u grupi zarobljenih civila doveženih u Bogojevo (zarobljeni su dana 19. studenoga 1991. g. nakon što su u Borovo naselje ušli tzv. JNA i pridružene joj četničke paravojne postrojbe), kada ga je uočio iz ove grupe izdvojio opt. Vesu Praću, pripadnik četničkih paravojnih postrojbi, kojeg je od ranije poznao, jer su bili susjedi u Borovu Naselju.

- 12 -

Opt. Veso Praća ga je odveo u Policijsku postaju, gdje ga je s više neidentificiranih pripadnika policije pretukao, a zatim mu uzeo ključeve osobnog automobila "Golf" i prometnu dozvolu za isto vozilo, rekavši mu "to meni treba". Nakon toga ga je opt. Veso Praća odveo do obližnjeg jezera, gdje ga je po izrazito hladnom vremenu natjerao da obučen udje u vodu do vrata. Nakon toga je ubačen u jedan kamion i radi likvidacije je odvežen do ulaza u mjesto Dalj, a kada se kamion zaustavio, opt. Veso Praća ga je izvukao iz kamiona, te repetirajući pištolj naredio mu da sidje u obližnji kanal. Ovdje je opt. Veso Praća iz pištolja ispalio jedan hitac u njegovu glavu, pa kada se on srušio i nepomično ostao obliiven krvlju ležati u kanalu, vjerojatno u uvjerenju da je on tj. Josip Gnezda mrtav, opt. Veso Praća se udaljio, otišao je s ovog mjesta. On, tj. svj. - ošt. Josip Gnezda je tom prilikom zadobio pristrizjelnu ozljedu desnog uha i vrata. Kao posljedicu svih tih udaraca i ozljeda koje je zadobio osjeća česte glavobolje, ima bolove u rebrima, vrlo slabo čuje i teško govori i diše.

Iskazu svjedoka Josipa Gnezde i u pogledu ovih okolnosti, kao i onih ranije navedenih, sud je u cjelosti povjеровao, jer je njegov iskaz (i u pogledu ovih okolnosti), okolnosan, svjedok je vrlo detaljno opisao događaj, što upućuje na zaključak o vjerodostojnosti njegovog iskaza, a pri tome treba istaći da nije bilo posebnih razloga koji bi doveli u sumnju vjerodostojnost njegovog iskaza.

Time što je okrutno postupao prema civilu Josipu Gnezdi, mučio ga, oduzeo mu ključeve osobnog automobila i prometnu dozvolu za isti i u nakani da ga usmrti ispalio mu iz pištolja jedan hitac u glavu, opt. Veso Praća, pripadnik paravojsnih četničkih postrojbi, postupio je protivno odredbama čl. 3. st. 1. toč. 1-a i 33. st. 2. i 3. Ženevske konvencije o zaštiti građanskih osoba u vrijeme rata od 12. kolovoza 1949.g.

S obzirom da je utvrđeno da je opt. Veso Praća, kršeći pravila Međunarodnog prava za vrijeme oružanog sukoba nečovječno postupao prema civilu ošt. Josipu Gnezdi, nanio mu velike patnje i ozljede tjelesnog integriteta, u ponašanju opt. Vese Praće stekli su se svi bitni elementi kaznenog djela ratnog zločina protiv civilnog stanovništva iz čl. 120. st. 1. OKZ RH.

Na osnovu objektivnih elemenata u ponašanju opt. Vese Praće inkriminirane zgrade, u pogledu njegovog subjektivnog odnosa prema počinjenom djelu, utvrđeno je da je ovaj postupao s tzv. direktnim umišljajem, da je bio svjestan svojega djela i da je htio njegovo izvršenje.

- 13 -

S obzirom da uračunljivost optuženika Milana Gojkovića, Dragana Lapčevića, Vlade Tepavca i Vese Praće tempore criminis nije bila upitna, sud ih je i oglasio krivima za navedena kaznena djela.

Za počinjena kaznena djela sud je optuženicima odmjerio kazne koje su zakonom propisane za to djelo, imajući u vidu svrhu kažnjavanja iz čl. 31. OKZ RH (tzv. specijalna i generalna prevencija kaznenih djela), a unutar opće svrhe izricanja krivičnih sankcija iz čl. 4. st. 2. OKZ RH i uzimajući u obzir sve okolnosti koje utječu da kazna bude manja ili veća, a osobito stupanj krivične odgovornosti optuženika, pobude iz kojih su djela počinjena (djela su počinjena za vrijeme oružanog sukoba, odnosno privremene okupacije dijela teritorija Republika Hrvatske, a koji rat su, štp je notorno, Republika Srbija i Republika Crna Gora povele protiv Republike Hrvatske radi zauzimanja dijela teritorija Republike Hrvatske i njegovog priključenja tzv. Velikoj Srbiji) i tež inu štetnih posljedica.

Opt. Milanu Gojkoviću za kazneno djelo iz toč. 1. izreke, kazna zatvora u trajanju od 8 (osam) godina utvrđena je temeljem čl. 121. OKZ RH, za kazneno djelo iz toč. 2, kazna zatvora u trajanju od 20 (dvadeset) godina utvrđena je temeljem čl. 122. OKZ RH i za kazneno djelo iz toč. 3. izreke, kazna zatvora u trajanju od 5 (pet) godina, utvrđena je temeljem čl. 120. st. 1. OKZ RH.

S obzirom da se radi o realnom stjecaaju kaznenih djela koje je počinio opt. Milan Gojković, sud mu je uz primjenu čl. 43. st. 1. i 2. toč. 1. OKZ RH za počinjena kaznena djela izrekao jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 20 (dvadeset) godina.

Optuženicima Draganu Lapčeviću, Vladi Tepavcu i Vesi Praći za počinjena kaznena djela i to opt. Draganu Lapčeviću (za kazneno djelo iz točke 4. izreke) kazna zatvora u trajanju od 5 (pet) godina, opt. Vladi Tepavcu (za kazneno djelo iz točke 5. izreke) kazna zatvora u trajanju od 5 (pet) godina i opt. Vesi Praći (za kazneno djelo iz toč. 6. izreke) kazna zatvora u trajanju od 15 (petnaest) godina, izrečene su temeljem čl. 120. st. 1. OKZ RH.

S obzirom da su oglašeni krivim opt. Milan Gojković, Dragan Lapčević. Vlado Tepavac i Veso Praća obvezani su na naknadu troškova kaznenog postupka, pri čemu je sud imao u

- 14 -

vidu visinu stvarno nastalih troškova (izdataka za svjedoke), kod određivanja iznosa paušala uzeti su u obzir dužina trajanja i složenost postupka, a kod određivanja iznosa nagrade za branitelja po službenoj dužnosti primjenjena je važeća odvjetnička tarifa.

U Osijeku, 4. prosinca 1996. g.

ZAPISNIČAR

R. Katanić
Radmila Katanić

PREDSJEDNIK VIJEĆA

D. Foljak
Dragan Foljak

UPUTA O PRAVU NA ŽALBU:

Protiv ove presude mogu stranke i branitelj izjaviti žalbu u roku od 15 dana od dana primitka pismenog otpravka presude. Optuženicima i branitelju rok za podnošenje žalbe, ako dostave presude bude izvršena u različite dane, teče od dana kasnije dostave presude optuženiku, odnosno branitelju. Žalba se podnosi u tri primjerka ovom sudu, kao prvostupanjskom sudu, a o njoj odlučuje Vrhovni sud Republike Hrvatske u Zagrebu.

DOSTAVITI:

1. Županijsko državno odvjetništvo
Osijek - na KP-298/92.
2. Optuženicima I - IV, putem
oglasne ploče
3. Bran. Dubravka Pešo, odv. u
Osijeku

30.1.97. *60*
31-01-1997.

Spisak oštećenih št. 02. 2007